

Nobilissimo atq; Clarissimo
DN. RESPONDENTI,

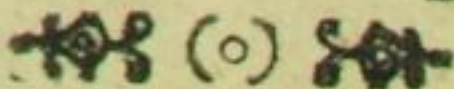
Fautori & Amico meo sincerè dilecto.

Quid verò verbis opus esse judicas, Optime *CRUGERE!* ubi rerum testimonia adsunt? Non indiges qualicunq; live encomio live testimonio nostro, cum eum Te semper gesseris, live studia tua spectentur live vivendi ratio, ut laudabilem inter nos famam sis consecutus, & quicunq; Te exploraturi plus satis testimonii rerum benè gestarum in Temet ipso offensuri sint. Integrum cum aliquot mensibus quadriennium in Academia nostrâ transegisti, & ita quidem transegisti, uti ingenuum decet S. Theologiae Cultorem. Quod eò magis mihi cognitum, quò arctius Tecum mihi commercium fuit, quando, ex voluntate Avunculi tui, quem Patris instar colis, perquam Rever. atq; Clariss. Dn. FRIDER. SUSEMIHLII, Ecclesiae Neo-Kirchenfis in Principatu Sverinensi Pastoris longè fidelissimi optimeq; promeriti, Fautoris & Amici nostri Aestumatissimi, eandem mecum domum per biennium inhabitasti, ac Auditorum meorum adscriptus fuisti numero. Quotidie enim strenuam Te Studiis operam navantem conspexi, tam quando in Praelectionibus meis Philosophicis aequè ac Theologicis mihi assidere, quam quando in musæo tuo audita ruminari, & sedulâ lectione ac meditatione in propositas materias ulterius inquirere solebas. Vidi probitatem vitae tuae, quæ nihil Tibi comittere permittit, quod sacris tuis Studiis adversum sit, statumve tuum dedeceat, ut Te Domesticum habuisse atq; Commilitonem nunquam me poenituerit. Utinam! omnes, quot quot sanctidri in pretio habendo sacro-sanctæ Theologiae Studiosorum Titulo gaudere gestiunt, tuum imitarentur exemplum, vitaeq; probitate os obturarent illis, qui Academies, in quibus, quæ DEI gratia est, Doctrinae veritas huc usq; illibata incorruptaq; servatur, ac si non nisi impietas in illis regnet, audacter criminantur. Tu certè, AMICE Aestumatissime! ad vitae integritatem doctrinae puritatem ducere probas. Idq; in omnium oculis versatur, quorumcunq; in notitiam venisti, unde hanc tuam Tibi indolem unâ cum ceteris à Divinâ clementiâ Tibi concessis dotibus gratulati magnam de Te & præstantis olim abs Te Ecclesiae, cum DEUS jussit, officii conceperunt spem. Quam nos, quantum in Te est, frustraturam non esse, ut omnes tuae actiones testatæ haecenus sunt, ita praesens specimen, ex Academia nostrâ ad Saxonicas abiturus, documentum ac quasi pignus relictum nobis voluisti. De quo uti sincero pectore Tibi gratulor; ita DEUM precor, ut in posterum quoq; conatibus tuis atq; Studiis caelestem largiatur benedictionem. Ita valeas, opto, iter, quod meditaris, DEO Duce Angelisque ejus Comitibus ingrediare magno cum diligentiae sermone in Patriam reversurus, & semper ac ubiq; in Domino quam felicissimè vivas, Ser. Roslochii die XXII, Julii, Anno MDCCXII.

Tuus

ex animo

FR. ALB. AEPINUS.

Coll. Dins. A. 142, 26